

TEUVO VIRÉN

KANTAISÄ 5

KANTAISÄ 5

© 2024 Teuvo Virén

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8463-1

Esipuhe

Vastoin toivettasi olen taas ammentanut ehtymättömästä huonon huumorin ja kelvottoman kirjoittamisen lähteestä. Taso on taattua laaduttomuutta, mutta jos olet lukenut vähintään yhden aiemmista aikaansaannoksistasi, kärsimyksesi ei tullut sinulle yllätyksenä. Toisaalta kohtalosi on ansaittu, koska sinun olisi jo pitänyt oppia jotain.

Teuvo Virén

15.10. 2024

Tietoiset robotit (tobotit):

8843, ensimmäinen tietoinen robotti

187389, johtoryhmän jäsen

199732, johtoryhmän jäsen

204641, johtoryhmän jäsen

Luuvaiset:

Eáia

Cerv, 154-, maa

Dirmel, 133-677, maa:

Adda, 4-133, kaupunki

Audir, Volkan, 255-299, paroni

Balén, Cedrin, Kantaisä

Banvik, Lize, -34, Cedrin Balénin toinen puoliso

Berram, 22-133, kaupunki

Calek, 245-339, Dazaninin johtaja

Crusse, joki

Curall, Sibyle, 252-314, Mairra Uhhlanin hovineito

Czanz, Ecel, 290-368, Emilin ja Hormirin poika

Czanz, Emili, 253-323, Laccan herttuatar

Czanz, Helae, 289-377, Emilin ja Hormirin tytär

Czanz, Hormir, 250-307, Laccan herttua

Czanz, Hundan, 285-369, Helae Czanzin puoliso

Czanz, Umay, 291-366, Ecel Czanzin puoliso

Darlean, Naxine, (Marlie Kerrem), 255-325, paronitar

Dazanin, 215-, luostari

Dycan, 230-, kaupunki

Gedrn, Jamen, 266-349, Huco Gedrnin poika

Gollian, Arcela. -49, Cedrin Balénin ensimmäinen puoliso

Gollian, Carie, 15-346, Arcela Gollianin ja Cedrin Balénin tytär

Gollian, Jasmi, 17-348, Arcela Gollianin ja Cedrin Balénin tytär
Grezik, 189-, kaupunki
Hurak, 244-, kaupunki
Hylky, Demiz Ornonin laiva
Katko, selittämätön 3000 vuoden aika ihmiskunnan historiassa
Kaarna, Demiz Ornonin laiva
Karaba, Mireia, 255-334, Czanzien henkilöstöpäällikkö
Kardon, 177-, kaupunki
Kelare, Cimie, 286-367, Umer Kelaren tytär
Kelaren kauppahuone, 214-
Kelare, Ramo, 231-299, kauppias
Kelare, Umer, 260-339, kauppias, Ramo Kelaren poika
Kerrem, Janlak, 287-357, Marlie Kerremin poika
Kerrem, Lara, 285-359, Marlie Kerremin tytär
Kerrem, Marlie (Naxine Darlean), 255-325, paronitar
Kivi, Demiz Ornonin laiva
Kiulu, Demiz Ornonin laiva
Lacca, herttuakunta
Lachten, 122-677
Leven, Kattya, 294-363, Chri Levenin puoliso
Mardonne, 211-, kaupunki
Nesram, Danna, 302-377, Lemene ja Palor Nesramin tytär
Nesram, Lemene, 267-344, Dazaninin munkitar
Nesram, Palor, 262-341, Dazaninin munkki
Nesram, Zana, 304-378, Lemene ja Palor Nesramin tytär
Nesram, Gadran, 296-377, Lemenen ja Palorin poika
Oana, 186-, kaupunki
Ornon, Adiala. 264-355, Demiz Ornonin sisko
Ornon, Demiz, 265-344, Silva Ornonin ottoveli
Ornon, Derle, 293-363, Lize Banvikin inkarnaatio
Ornon, Silva, 263-344, Arcela Gollianin inkarnaatio
Perec, 263-235, celemutilainen

Ranocle, 188-, kaupunki
Le Seerme, Vladd, 208-274, Dirmelin pääpappi 270-274
Uhhlan, Daren, 253-299, kuningas
Uhhlan, Mairra, Dirmelin kuningatar 242-319
Uhhlan, Neirra, 274–351, prinsessa
Uhhlan, Wimar, 265–333, prinssi/kuningas
Uhhlan, Zare, 266 – 340, prinssi
Uinuja, staasattu
Vardd, saari
Vardiu, Kowan, 255-309, kreivi, Lemene Nesramin isä
Voerte, 235-. kaupunki
Wula, 281-320, yronistien johtajan henkivartija
Yronistit, 33-, Kantaisän kuolemaa haluava järjestö
Yron, Lyranne, -33, Uinuja
Zulmin, 215-, taisteluluostari

Galmaya, 223-, maa

Jalamak, 278-, maa:

Leven, Crhi, 291-366, sotilas, Kattya Levenin mies
Levenen kauppahuone, 319-
Krukda, 267-, kaupunki

Limai, 255-, maa:

Cumak, 244-, kaupunki Limaissa
Kaksinaisuus, uskonnollinen suuntaus Limaissa
Recce, Jorlis, 262-320, Kaksinaisuuden ylipappi

Macan, 233-, maa:

Caldaan, Wik, 274-320, Muraccin markiisi
Celemut, 278-, taistelukouluttajien koulutuspaikka
Creier, Athana, 296-378, Mereccin ruhtinatar
Cudese, Edelle, 313-377, Medeya Cudesen tytär

Cudese, Medeya, 291-362, Vere Cudesen tytär
Cudese, Vere, 246-286, Macanin kuningas
Esteven, Ludo, 191-252, henkivartijakaartin kapteeni
Lidoq, 272-218, Celemutin kouluttaja
Merecc, 244-, ruhtinaskunta
Muracc, 244-, ruhtinaskunta
Norss, Kaam, 288-320, sotilas
Orgon, 278-367, Celemutin pääkouluttaja
Zorak, 280-320, Celemutin kouluttaja

Urem, 257-, maa:

Gomat, 288-345, karavaanipäällikkö
Yddran, 233-, uremilainen kaupunki
Zorin, Mek, 281-344, uremilainen kapteeni

Muut:

Aimeetit, heimo
Zyreia, 274-353, aimeettien johtaja
Cavellaanit, heimo
Edrenit, heimo
Lidyytit, heimo
Vomir Suuri, 288-334, lydiittien johtaja

Balén heilautti kättään häntä ensimmäiseen mutkaan asti saataneille ja takaisin kääntyville ystävilleen. Kaksikymmentäkaksi vuotta Zulminia oli ohi. Viimeiset kaksi olivat olleet sairastelevalle edelliselle johtajalle tehtyä henkilökohtaista palvelusta tämän seuraajan valmistautuessa ennakoitua aiemmin vastaan tulevaan tehtäväänsä.

Uusi johtaja oli pätevä. Paitsi että tämä oli loistava taistelija, niin tällä oli myös riittävä käsitys suurehkon luostarin johtamisessa vaadittavista asioista ja tiedot ja taidot tehdä ne. Nainen oli myös alaistensa arvostama. Tasapuolinen. Tällä hetkellä Zulminissa olevista kyseinen kauniimman sukupuolen edustaja olisi ollut Baléninkin valinta uudeksi johtajaksi.

Lähimpään kohtalaisen kokoiseen kaupunkiin oli suunnitteen kahdeksankymmentä kilometriä. Ei kannattanut kävellä tai hankkia hevosta varusteineen, kun sinne pääsi jokilaivallakin.

Vajaan tunnin talsittuaan Balén näki ensimmäisen vilauksen leveästä ja hidasjuoksuista virrasta. Varttia myöhemmin hän istahti karkeatekoisen laiturin lähellä olevalle kivelle ja laskei reppunsa viereensä. Ajatus eväiden järsimisestä käväisi Cedrinin mielessä. Ei kannattanut. Hänellä ei ollut nälkä, eikä olisi vielä pitkään aikaan.

Varsin venyvän aikataulun mukaan joella risteilevän aluksen pitäisi saapua puolen päivän kieppeillä. Balén ei erityisesti luottanut siihen. Zulminissa viettämiensä vuosien aikana hän oli erinäisen kerran hakenut kyseisen purkin kuormia, eikä yksikään niistä ollut saapunut lähellekään oletettua aikaa.

Tällä kertaa alavirtaan ei lähtisi mitään lastia. Kaikki laiturilla olevat vankat ja parruilla lukittavat laatikot olivat tyhjiä. Joskus niissä oli turkiksia, joskus viljaa ja mitä milloinkin. Ellei ketään ollut paikalla laivan saapuesssa, miehistö lastaisi

mahdollisen kuorman ja jatkaisi matkaansa purettuaan sitä ennen tuomisensa samoihin säiliöihin.

Aurinko oli ohittanut lakipisteensä vähintään kolme tuntia aiemmin Balénin nähdessä airojen voimalla ylävirtaan liikkuvan kuljetuksensa. Perille siltä kesti vielä puolisen tuntia.

— Tuonko takia meidän oli tultava tänne asti? ahavoitunut ja varsin leveäharteinen kapteeni raapi päätään katsellessaan laiturin reunalla istuvaa miestä.

— Ehkä siitä saa jotain sirkuksessa? yksi soutajista ehdotti.

— Nehän ostavat kaikkea kummallista.

— Ei sinnekään kaikki kelpaa?

— Reilu alennus? Jos se pelottaa ihmisiä, sen voi aina syöttää pedoille.

— Hyvä ajatus, kapteeni kehaisi alaistaan.

— Ottakaa se kiinni, laittakaa sille suukapula ja teljetkää se ruumaan. Toivottavasti siitä irtoava löyhkä lähtee riittävällä tuuletuksella tai menetämme muutaman lastin.

Matka kestäisi pari päivää alavirtaan. Kiirettä ei ollut. Aikataulu oli väljä, eikä ollut syytä hoppuilla odottamaan seuraavaan kohteeseen. Laivan miehistö laski ankkurin ja valmistautui yöpymään maissa.

Niemenkärjessä sijaitseva paikka oli huolellisesti valittu. Metsää oli lähellä, mutta pienikin tuulenvire vei mennessään useimmat lentävät öttiäiset aukealta. Runsasvetiselle lähteelle oli satakunta metriä. Kiinteä kolmeseinäinen katos antoi suojaa sadekelillä, ja yhdelle sivuille lohkotuista kivistä muurattu tulisija paitsi mahdollisesti ruuanlaiton niin myös tarjosi lämpöä tiheällä kankaalla avoimen etuseinän tukkineille käyttäjille.

Matka-aika tästä seuraavalla laiturille oli virran mukana ajelehtimalla melko tarkkaan kaksi tuntia. Balén osallistui yökyöpelivuorojen arvontaan maksavan asiakkaan roolistaan huolimatta.

Ei olisi pitänyt, Cedrin virnisti mättäessään aamuyöstä meteliä pitämättä uusia puita hieman jo hiipuneeseen tuleen. Hänen illalla esittämänsä idea takan muuttamisesta varaavaksi ei ollut mennyt veneen miehistön äänestyksessä lävitse. Ajatus sinänsä oli saanut kannatusta. Ongelma oli ollut ajatuksen toteuttamiseksi vaadittava ja pakosti huonolle hyötysuhteelle jäävä työmäärä.

Sama tuo. Hän tulisi tänne seuraavan kerran ehkä puolen vuosisadan kuluttua, eikä silloinkaan viettäisi täällä kuin maksimissaan yhden yön.

Illalla kaadetusta puusta peräisin oleva polttopuuläjä oli vielä puolittain pinoamatta entisten halkojen seuraksi vähän matkan päässä nököttävään rakoliiteriin. Olkikatto pitäisi vaihtaa jossain vaiheessa. Itse asiassa varasto pitäisi tyhjentää ennen sen suoristamista ja perustusten korjausta, Balén huokaisi tarkasteltuaan ties kuinka kauan pystyssä ollutta rakennusta.

Ensimmäiset miehet heräsivät pian auringon nousun jälkeen. Sikeäunisinkin potkittiin leivästä ja hedelmistä kasatulle aamupalalle puolisen tuntia myöhemmin.

— Emme vaivaudu kalastamaan näillä matkoilla, kapteeni selitti Balénin kommentoitua venemiehistön ruokavaliota.

— Se on totta, ettei muonamme ole mitään herkkua, mutta eipä puoliraa'an sintin syöminen sitä paljoa paranna.

— Ette sitten vaivaudu kypsentämään saaliitanne?

— Miksi? Ei kukaan keitä limppujakaan.

— Pitäisikö teidän kenties harkita jonkun kokkaustaitoisen tyyppin palkkausta?

— Ruoka, jonka pystyy pilaamaan, ei täytyä eineksille asettamiimme laatuvaatimuksia. Sitä paitsi kukaan ei kestä jotain hermoheikkoa hyypiötä, jonka elämän tärkein asia on keittää peruna oikein.

Dycan. Satakunta vuotta sitten perustettu, asukasluvultaan pienehkö kaupunki. Tai ainakin paikalliset halusivat sitä sellai-

seksi kutsuttavan. Tosiasiassa se ei sellainen ollut, eikä olisi pitkään aikaan, jos koskaan.

Dycan oli itse asiassa varsin kaunis. Rakennuksia ei monen muun kaupungin tavoin oltu vain pykätty paikoilleen, vaan joku oli tehnyt etukäteen jonkinlaisen kaavoituksen. Leveät kadut mahdollistivat myyntikojujen ja muiden kaupankäyntipaikkojen levittämisen talojen reunustoille normaalia liikennettä pahemmin häiritsemättä.

Balén tunnusteli kukkarossaan olevia kolikoita. Enin osa hänen rahoistaan oli katseilta piilossa vaatteiden alle sijoitettua rahavyössä. Pääkatua pitkin etenevä Cedrin päätyi ostamaan lihaa ja hedelmiä viereisistä kojuista. Jälkimmäisestä hän sai ilmaiseksi vettä.

Kohdalla olevan rakennuksen viereen istunut ja sen seinään nojaileva ja samalla aterioiva Balén muisteli Zulminissa viettämiään vuosia. Hän ei ollut vaivautunut peittelemään Dazaninissa oppimiaan taitoja ja oli välittömästi herättänyt jokaisen huomion. Vähemmän yllättävästi hän oli hallinnut myös lähes kaikki Zulminissa pidemmälle ehtineiltä munkeilta vaadittavat tavat ja taidot.

Erilaisten näyttökokeiden jälkeen hänet oli ylennetty suoraan alimman tason kouluttajaksi. Vuodessa hänet oli korotettu ylimmän tason opettajaksi.

Kaksikymmentäkaksi vuotta lisäharjoittelua oli nostanut hänen taitotasoaan kaikkien aseiden käsittelijänä. Balén ei nähnyt syytä esittää vaatimatonta. Hän oli Zulminin paras yhdellä ja kahdella miekalla. Luultavasti kaikkien muidenkin luostareiden Dazanin mukaan luettuna. Kenties jopa koko Dirmelin.

Tai ei. Oli kolme muutakin miestä, jotka saattoivat olla ja luultavasti olivatkin hänen tasollaan. Kaksi Dazaninissa ja yksi Zulminissa. Nämä kuitenkin vanhenivat normaalisti. Kaikki he edistyivät vielä vähän, pitäisivät tasonsa vuosia ja hiipuisivat sitten hitaasti vuosien vieressä. Toisin sanoen, vaikka hän ei

olisikaan paras nyt, hän olisi sitä pakosti jossain vaiheessa jaksessaan jatkaa harjoittelua. Olettaen tietysti, ettei nuoria lahjakkuuksia ilmenisi. Paitsi että niin tapahtuisi taatusti.

Miksi hän halusi olla kautta aikain kyvykkäin taistelija? Hyvä kysymys. Osasyynä oli nykyisyys tässä maailmassa. Pysyäkseen hengissä hänen oli osattava käyttää aseita. Toisaalta hän oli aina ihaillut kotimaailmansa elokuvien aseettoman taistelun taitajien suorituksia. Ja miekkailijoiden. Ja muiden kuin tuliaseiden käyttöä. Kaipa niistä tuli yhdessä jonkinlainen puoli-pyhä haave, jonka hän oli lähestulkoon saavuttanut.

Hemmetti. Jos hän kiertäisi Dazaninin ja Zulminin vielä kerran tai kahdesti, löytyisikö hänelle riittävän hyviä vastustajia? Taatusti. Ei hänestä ikinä niin hyvää tulisi, etteikö hän voisi hävitä jollekin.

Uusi temppu, hetkellinen huomiokyvyn herpaantuminen tai väärä reagointi. Kaikki nuo ja moni muu syy aiheuttaisi tappion. Harjoituksissa saatu rökitys toisi hänelle nöyryyttä ja todellisessa taistelussa hän heittäisi henkensä. Hetkeksi. Jaksaisiko hän edes treenata päivittäin?

Ehkä hänen pitäisi keskustella Vartijoiden kanssa, Balén pohdiskeli tyhjentäessään viimeisen vesitilkan pikaristaan. Rehellisessä taistelussa hänen voittamisestaan ei voisi olla samaa rangaistusta kuin hänen murhastaan. Jos joku olisi häntä parempi, hänellä olisi taas syy treenata.

Seuraava kohde olisi, Balén pohdiskeli, Mardonne. Leme-ne ja Palor. Osan matkasta hän voisi mennä jokea pitkin. Ratsastamalla loput. Eli kolme neljännestä suunnilleen. Matkaa oli satoja kilometrejä. Omassa maailmassaan hän olisi huristanut sen autolla päivässä. Nyt puhuttiin aivan erilaisesta ajasta ja vaivannäöstä.

Hänet tänne tuonut vene suunnistaisi heti aamusta takaisin ylävirran suuntaan. Miehistö oli kuitenkin ehdottanut kahtakin eri alusta matkan jatkamiseksi. Toisen maine oli sanalla sanoen

kehnohko. Huhupuheiden mukaan muutama sen kyytiin lähtenyt matkustavainen oli kadonnut.

Vaihtoehtovene näytti kohtalaisen hyvältä. Tietystikään sen pinta ei ollut yhtä hyvä kuin uutena, mutta purtiloa oli pidetty hyvin. Balén näki kantta puunaavan miehen kiinnostavan katseensa häneen ja talsi lähemmäs.

— Voerteen? Oletko viinamäen miehiä?

— En.

— Millä alalla työskentelet?

— En millään. Olen tulossa Zulminista.

Vierasta tarkkailevan kapteenin ainut mielenkiinnon merkki oli kulmakarvojen aavistuksenomainen nousu.

— Kulutin siellä kaksikymmentäkaksi vuotta elämästäni. Ymmärtänet, ettei siellä läträtä alkoholilla.

— Osaat siis käyttää miekkojasi?

— Jotenkuten, Balén viipotti kättään edessään.

— Saatamme alavirralla törmätä jokirosvoihin. Oletko valmis taistelemaan puolestamme?

— Mieluummin välttäisin rähinän kokonaan. Tosin jos teidät tapetaan, omakin henkeni on höllässä.

— Sallinet meidän ennen lähtöä tarkistaa taitotasosi? kapteeni katsoi tutkivasti mahdollista kaksijalkaista lastiaan. Balén arvasi tämän pohtivan, oliko hän varmasti tulossa Zulminista vai oliko hän vain huvikseen heiluttanut huuliaan.

— Meidän on tiedettävä, onko sinusta hyötyä vai haittaa, mikäli joudumme hyökkäyksen kohteeksi.

Toisen alavirtaan liikennöivän aluksen lähdettyä Balénin tulevan kyyditsijän kapteeni keräsi miehistönsä kokoon, kehotti perämiestään hakemaan harjoitusmiekat ja komensi näitä jättämään tarpeeksi tilaa taistelutestille.

Jokaisen tultua pieksetyksi kahdesti kapteeni keskeytti otelut.

- Ei sinua saisi palkatuksi turvamieheksi? Voisit aina silloin tällöin opettaa meitä miekkailemaan.
- Valitan. Voin kyllä harjoittaa teitä mennessä, mutta minulla on tekemistä muualla.
- Niin vähän arvelinkin. Haluatko vielä lähteä mukaamme?
- Mikä ettei. Eipä silti, joko tulen kyydissäanne, ostan soutuveeneen tai uin.
- Hyvä. Lähdemme vähän sarastuksen jälkeen. Voit joko nukkua miehistötilassa tai kannella matkan ajan. Ensi yönkin, mikäli et halua maksaa majoituksestasi jonnekin muualle?
- Tulin vasta vähän aikaa sitten kaupunkiin. Tosin olen tottunut nukkumaan yksin.
- Kuinka laadukkaan yösjän tarvitset?
- Meitä harjoitettiin nukkumaan missä tahansa Zulminissa. Se tarkoitti myös paljasta kalliota.
- Keulavarastoon saa viritettyä riippumaton.
- Kelpaa. Kymmenen prosenttia lisää matkahintaan?
- Kaksikymmentä? kapteeni tinki.
- Viisitoista?
- Käy. Hae tavarasi, niin näytän sinulle salonkisi.
- Kaikki varusteeni ovat mukanani.

Keulavarasto oli aivan kelvollinen. Ei se mikään entisai-kojen sviitti ollut, mutta sen oviaukko oli tukittavissa kankaalla ja, kuten kapteeni oli sanonut, sinne sai riippumaton.

Takaisin kannelle palannut kyytiläinen vietiin saman tien kiertokäynnille. Nähtävää ei tosin ollut paljoa. Koko purtilossa ei ollut yhtä ainuttä tulisijaa, mikä rakennusmateriaali huomioiden saattoi olla hyväkin asia. Peräpeilistä hieman esiin pistävä, parin parrun varaan tehty kangasaitaus toimi vessana.

— Tiedän, kapteeni levitteli käsiään.

— Ei se näytä kovin kauniilta, mutta se säästää vaivojamme. Kenenkään ei tarvitse käyttää ämpäriä tarpeiden tekemiseen eikä siistiä sitä jälkikäteen. Ahterinsa jokainen voi puhdistaa

Kaikki tietävät, mitä tapahtui kauan sitten kaukaisessa galaksissa. Harva kuitenkin tietää, mitä tapahtui vielä kauempana, lähempänä nykyaikaa. Rinnakkaistodellisuuden tapahtumista ei tiedä kukaan.

Zulminissa yli kaksikymmentä vuotta taistelutaitojaan täydentänyt Cedrin Balén saa suoranaisen kuningasajatuksen kiertää Välimeri maitse. Heti ensimmäisessä kohteessa raivoaa monta kymmentä vuotta kestänyt sisällissota. Pelastettuaan Macanin laillisen hallitsijan prinsessa Medeyan ja tämän tyttären Balén päättää koota armeijan tuhotakseen kilpailevat sotajoukot ja yhdistääkseen hajoamisillaan olevan valtion Medeyan alaisuuteen.

Ohitettuaan useita heimoja Balén päätyy Kaksinaisuutta palvovalle alueelle, jossa hänet pidätetään syytettynä Jumalten ja itsensä halveksimisesta. Kuukausien vaiheikkaan vaeltamisen jälkeen hän löytää itsensä taas Dirmelista.

Balén oli kuvitellut olevansa maailman taitavin miekkamies kymmenien vuosien harjoittelunsa jälkeen. Kuolemaan asti käytävässä ottelussa häntä vastaan asettuva mies oli paitsi häntä paljon kookkaampi niin myös yronistien johtajan entinen henkivartija. Eikä, ikävä kyllä, häntä huonompi taistelija.

